

ئېمە ھەموو غوربەت لە ناخمان دەرزۆت، گەلپەك جارەن ياخى دەبىن، بەلكو لە دەرنەجەمىكدا بگەين بە كەنارەكانى نارامى، بە رادەيەك ژيەر دەست بووين و ئارەزوو كاتمان خەفە كراون بواریكمان بو نەپەخساوہ بو ژيان، سۆز ئەو دەريا بى بنەيە كە ھەميشە نوقمى خۆيمان دەكات، سانسۆریش دەمانچە پيئى و دەست دەنيئە بىنە قاقای ھەز و خواست و ئارەزوو پەواكانانەوہ، ئىدى ترس پانتاييەكانى ناخمان دەتەنى، ترس لە ھەموو دياردە سروشتيەكان، ترس لە غوربەت، ترس لە مردن، ترس لە ژيان. وەلج ئەودەم جامەكان پە دەين و لىيان دەرزۆت، پەيامىك نامىئى بە گويى ژين و كات و بەختەوہرى بچرپيئىن ناچار دەستمان دەنيئە نيو دەستى قەدەر و بەرەو چيا سەر كەشەكانى بوئىرى مل دەنيئىن، چارەنووسمان بە بەرچاومانەوہ دەستمان لىرادەوہ شىئى و بە شوپن ترپەى پيئى دەكەوين، ھەنگاوەكانى ھەلدەگرين، ئەمەش يەكپەكە لە خەسلەتى مرۆقە ھەست ناسكەكان كە ھيئەتە بە عيشقەوہ دەرواننە سروشت و جوانى و بوونەوہرەكان پيئى شەرمە كە دەبينن بىچووە كۆترپكى عاشق بە دەمى پشيلە بەكەوہ بالە شكاوہكانى لىك دەدا، يان كارمازىكى بريندار ساتەكانى گبانەلاى دريژە دەكيشى و ئاواتەخوазى مردنە، ھەلبەتە ناہەكسانى و دژەكان كارپكە زادەى سروشتە و لە ئەزەلەوہ بەم چەشنە بەردەوامى لە رەوتيدا ھەبوو بە بيانوى مەملاتى و لە پيئانوماندا ئەم رەوتەى ھەلگرتووە و دەلەين ئەمە سروشتى بوونە و لە ئەنجامى نەبوونى عەقل و ھۆش و

قريشكە كان

چار نامىق

تیتفکرینهوه لای بوونه وهره کان سه رچاوهی گرتووه، وهلی کاتی مرۆف ده بینین له پینا و خهفه کردنی راستی و پیتیل کردنی مافی بهرامبهه ئه م کارانه ئه نجام ده دات ده بی چی په یامیتکمان بۆ ژبان هه بیت، گومان له وهدا نییه که هیزیک هه یه هیزی شه ره و هه میسه داکۆکیکاره له بهرزه وندییه خودییه کان و ده یه ویت میانرهوری بوون بیت، به ره له ستکار و رای پیچه وانه و داکۆکیکار له راستی به دوزمن ده زانیت و هیچ ده میتک ره خه ی پین قبوول ناکریت با که سی ره خه گریش له پینا و بهرزه وندی گشتی و بنیادنانه وه هه لویستی خۆی بهرجهسته بکا، هه میسه پیشره وان و داکۆکیکاران له بهرزه وندی گشتی ده بنه پرد و کهسانی دی به سه ریدا تییه رده بیت و قوریانی یه که من، وهلی له چاوی میژوودا کوپر نابنه وه و زیندوووه تی بۆ رۆحیان تۆمار ده که ن و په یکه ریکن دوور له دارووخان، با چه ند ساتیک له میحرابی عیشق و سۆز و شیعیری بهرزی ئه بو به کر عه لی رامپین، ئه و شاکاره شیعیرییه ی بخوتینیه وه که له به هاری ته مه نی عیشقیدا بۆ سروشت و سۆز و جوانی هۆندۆته وه. شیعه رکانی ئه م جوانه مه رگه تک تک فرمیتسک له چاویاندا داده چۆرئ وه ک ئه وهی وینای ئه و قه دهره شوومه ی کردبیت که رۆژیک له رۆژان ده بوو دوو چاری بیته وه، هه لبه ته مرۆف ده می ده خوازیت خواسته مرۆفایه تییه کان به پیته ی و به دی بیته ی و بۆ کهسانی چه وساوه و خواسته کانی نایه نه دی تووشی نائومییدی و نیگه رانی ده بیت، ئه و وینانه له شیعیری ئه بو به کر عه لی- دا بهرجهسته و دیاره، بۆ به پیشبینی کۆتاییه کان ده کات و خه م ئامیزانه په یقه ناسکه کانی ده رۆژیتته نیو دنیا ی هه ستیاری شیعه ره وه، ئه م مرۆفه، هه ستیارانه داکۆکی له یه کسانی و نه مانی کۆیلایه تی و دابینکردنی ژبان بۆ چه وساوه و هه ژاران کردووه، ئه م دیارده یه له شیعه رکانیدا جیتی سه رنج و هیماو ئامازه پیکردن بوونه، بروانه ناونیشانی ئه و کۆمه له شیعه ری بۆ ئه ده بی کوردی به جیتی هیشتوووه و له دوو توی نامیلکه یه کی ده ستنوسدا که وتنه بهر دیدی ریزه یه کی که می خوینده واران «ئه و شه وانه ی له پرچه کانت ره شترن» پرسیک دینیتته ئاراوه که له ناخی شاعیردا ئااارامیه یه ک رهنگی داته وه ئه وه یه که شه وگاری به پرچی ره شی مه عشوقه که ی شو به اندوووه، شه وگاریک

که ده کریت به تریفه ی مانگ و پروونکی ئه ستیره کان بدره وشیته وه، وهلی مه خابن له دیدی ئه ودا جگه له ره شی و تاریکی هیچی دیکه ی تیدا به دی ناکریت وه ک ئه وهی مانگ له ئاسماندا نه بیت و ئه ستیره کان کۆچیان کردبیت، ده میتک ئه ستیره کان له ئاسماندا کۆچ ده که ن که له ئامیزی ئه و بیزارن و مانگیش ویتل ده بی و بارگه ی خۆی ده پیچیته وه، که ی نه مرۆف هه موو شته کان به رهنگی ره ش وینه ده کات، ئه وه کاتیکه که ژبان له زینیدا بیه و ده ییه کی به رده وامه، ئه بو به کر عه لی له نو به ری عیشقدا ئه م کۆمه له شیعه ره ده نووسیت، عیشقیک که مه رگ و چاره نووس بواری پین نادات هه تا ئه به د چۆرئ نیگای مه عشوقه که ی بخواته وه و له میحرابی عیشقی ئه ودا ئارام بنویت، ئه بو به کر عه لی جگه له شیعه ر ده قیچی شانۆبی به ناوی قریشکه کانه وه (*) نووسیوه، قریشکه کان شانۆنامه یه که گوزارشت له واقیعی کۆمه لایه تی گه لیک ده کات له زمه نیکدا که برسیته ی و نه هامة تی بالی به سه ردا کیشاوه، که ویرانکاری و شه ریش مه زنتربن فاکته ری ئه م نه هامة تییه بوو، بیگومان هه موو شو ریشیک سه ره تا زیانه کانی له ده سکه وته کانی زیاتره و ئه م کاره ساتانه ش له م شانۆنامه یه دا به شیوه یه کی دیار رهنگی داوه ته وه، ژبان لای نووسه ر قریشکه یه کی ئه به ده ییه، هه ربۆیه ئه م قریشکه یه له که سایه تییه کاندایه رجهسته ده بیت، هه لبه ته گه ر بروانینه که سایه تییه کان بۆمان پروون و ئاشکرا ده بیت شاعیر نزیکترین که سایه تییه له نووسه ره وه که ده کریت بلتین واقیعیانه رووداوه کان ده گوازیتته وه نیو ده قی شانۆبی، ئه گه ر بیتو له نزیکه وه به راوردی که سایه تی نووسه ر له گه ل ده قه که دا بکه یین بۆمان ده رده که ویت پیشبینیه کانی نووسه ر بی یه ک و دوو جیتی خۆی گرتۆته وه، هه میسه مرۆفه هه ستیار و داکۆکیکاره کان که ده بنه بلندگۆی دهنگی ئه وانی تر جیاوازترن له خه لکی له رووی پیشبینی کردنی رووداوه کانه وه هه میسه پیش رووداوه کان ده که ون، ئه وان له و دیوی دیواره کانه وه ده روانه شته کان له و دیوی په رده ی ژبانیه وه ده روانه بوون، هه ربۆیه نائومییدی ناخیان تا پۆ ده کات و بواریان پینادات له گه ل ساته خو شه کانی ته مه نیدا مامه له بکه ن، ئه وه نه بیت «ئه بو به کر عه لی»

تهنیا داځوکی له مافی چهوساوه کان کردبیت، به لکو له روژتیکدا په ی بهو حقیقه تانه بردووه که پاش دوانزده سال هممووان لایان تاشکرابوو که ده بوو لهو سه رده مه دا کیشه کان چاره سر بکرانایه و لینه گه رابان بهو چه شنه ته شنه بکا.

له سه رده تاي سالی «۱۹۹۴» نه بویه کر له روژلی شاعیردا پر به دنگ ده چریکینتی «نیمه که له شاخه وه هاتین فلچه و بویا غمان پی نه بوو میتشک و عه قلی خه لکی پی رهنګ بکه یین، ئیدی با شه ره په رو بهس بی» وروژاندنی کیشه کومه لایه تیبیه کان له مه و دای رسته یه کدا و تیکوشان له پیناو جوولاندنی ویزدانی ده سه لاتداران و بیرخستنه وه یان که پیویسته باوک، یا حوکمران، یان کاربه دهستان بو چاکترکردنی ژبانی میلله ت کار بکه ن که له پیشکه شکردنی خزمه تگوزارییه کان خوئی به رجه سته دهکات، نهو پیی وایه نه وانه ی که بهرپرسیبیه تی له نه ستو دهگرن، یا خود تاک له نیو کومه لگه دا ده بیت تیبکوشیت بو رووناک کرده وه ی ریتگا تاریکه کانی ژبان وهک نه وه ی له پیناو بهرزه وه نندی و مافه کانی خویدا تیده کوشی، ناو هاش نه رکه کانی نه ستوی فه راموش نه کات و بهرزه وه نندی گشتی نه کاته قوریانی بهرزه وه ندیبه خودی و تاکر و بییه کان، له دهقه شانوییه دا نووسه ر نامازه به روژلی نه دیسون دهکات که ده لیت «نه دیسون کاره با و مارکوئی رادیوی دروستکرد با نیمه ش هه ر هیچ نه بیت سه روجه ند شووشه شه راپیک دروست بکه یین بومه سترکردنی جهنگا و ره گامان» نهو ناومیددیبه ی بالی به سه ر نووسه ردا کیشاوه لیره دا رهنګ ده داته وه، بویه ژبان له زهینی نه ودا هیچی تیدا نه ماوه بو نه وه ی مروژ بتوانی به پیی ویست و خواست و ناره زووه کانی خوئی لیتی وردبیته وه، بویه په نا ده باته بهر مه سستی و دنیای خه یال، بو نه وه ی ساتیک ناسووده یی و بو جیهان ده سته بهر بکا و له نیو ته مومزو جه نجالی و خه مه کان خوئی به دور بگریت، لایه نیکی دیکه که که سیستی نووسه ر به رجه سته و دیارده کات هه لویتسه کرده له سه ر نه مری، نه بویه کر عه لی له شانوییه دا نه مری مروژمان له هه لویتست و بویریدا نیشان ده دا، نهو پیی وایه «ژبان له پال مردندا باشتره له مردن له پال ژبان»، چونکه مروژی ترسنوک و بی هه لویتست هیچ به خششیتی نابیست

بو به ره و پیشبردن و خزمه تکردنی کومه لگه، هه ر بویه وهکو دنگ هه لبری چهوساوه و هه ژار و نه داران بو دابینکردنی ماف و نازادییه کانیا ن ده چریکینتی، قریشکه کان قریشکه ی نهو چینه ژیر ده سته یه که جگه له ژبانیکی ساده و ساکار و نارام چیتریان نه ده ویست، نووسه ر له قریشکه ی نه ته وه ژیر ده سته کانه وه بانگه یشتی نازادی دهکات، نهو پیی وایه له م زه مه نه جه نجاله دا، مردن خیراتر له ره وتی خوئی هه نگا و دهنیت و ته کنولوژپاش ده سستی بالای له م گشت کوژییه دا هه یه بو نه م مه به سته ش هه له بجه ی کرده ته هیمای نه م راستییه که ده لیت «نیتستا وهک جارن له سه رخو نامرین ته نیا نه تو میتک چاوه روانمان دهکات».

نووسه ر پیی وایه له م جهنگه لستانه ی ژباندا ناوبریوانی و بریاردان له سه ر هه ر شتیک کاریکی زور دژوار و نه سته مه، چونکه ناتوانی یه کسانی و دادپه ره وه ری ده سته بهر بکه یین وهک ده لیت «ده سا و ره له م تاشوبگه یه دا بتوانه حه کم بهو که سیس مه غدوور مه که، چی له وه ناخوشتره که مروژ بهس به ته نیا پالنه وانی ناو خه ونه کانی خوئی بی و هیچی تر» پشت به ستن ته نیا به رابردوو کاریکه کومه لگه تووشی ته وه زلی دهکات به چه شنیک که نیمه هه ر باس له رابردوو بکه یین و نه مروژ و داهاتو له بییر بکه یین و هیچ هه نگا و یکمان بو بونیادنانه وه و ژبانیکی نوی نه بیت، لیره دا نووسه ر نه م مه سه له یه راشکاوانه ده خاته روو، رابوردوو ته نیا به یادگاریک ده شو بهینتی که له زهنیدا ماوه ته وه، وه لی هیچ کاتیک له هه نگا وه کانی نه مروژ و سبه یینیدا پشتی پی نابه ستنی.

نه بویه کر عه لی مروژ هه میسه پیگیری له وه فاداری و هاوریتی دهکاته وه، هینده ره چاوی مافی به رامبه ر دهکات پیی نه سته مه نهک دلی هه سته وه ره کان، به لکو دلی بی هه سته کانیش بره نجینتی، «هاورپییه که م زور جار نه بیوت نهو جگه ره یه ش که بو ده قیقه یه ک هاورپییه گونا هه پیی پیانه ییت»

بروانه خه م و ناسوری روژگار چون له هه ست و نه ست و کرداری نووسه ردا رهنگی داوه ته وه، نهو به چه شنیک ده ژیت که هه میسه باری نالوز و قورسی نه م جیهانه ی له کول گرتووه، وهک نه وه ی گه ردوون به سه ر سه ری نه وه وه

بیت، ناهه مواری ژبان له ناهه مواری باری ئالۆزی ژبانی خه لکیدا ده بینیت و ویزدان ریگه نادات له ناست که سه رو کاره ساته کاندایا بیده نگ بیت، لیته وه گوتاری مرۆفانه ناراسته ی سه ردار و به رزه مرۆبانی کار به ده ست ده کاته وه، نه وانیه بیئاگا له خه می خه لکیدا ژبان ده گوزهرین «به سه به سه توخوا با به سه بیت له وه زیاتر چیتان نه وی، نه وه تا پارچه پارچه تان کردووم و هه ر رۆژه، پارچه یه کی خۆم نه نیژم، ته نانه ت شه وانیش وه ک بلایی له سه ر پشکو پال که وتیم، شاریک و ولاتیکی سه رتاسه ر نه نویت و نانووم ئاخ دره نگ تیگه یه شتم، راستیان گوت نه وه ی وشه به ک که متر بزانی خۆش و ئاسووده تر ده نو، بریا وا دره نگ نه که وتمایه، ئای ئاکو گیان هو گوله گه نه چاو زه رده که له چیتخانه یه کدا کارت ده کرد، به لای له یه کی له و چیتخانه پوشتانه که ته نیا مریشکی برژاوی تیادا پشکه شی میوان ده کرا، ئیوه میوانه کانتان په شمه کی بوون نه وه یان پین نه نگ بوو وه ک ئیمه و مانان گوشت به ئیسقانه کانه وه نه هیلین، بویه تۆش هه رزوو که وتییه سه رفییلی خۆت و پاشماوه کان و ئیسقانه به ته واوی نه کرۆژراوه کانت له عه لاهه یه کی ره ش نه ناو که وه ستاشت پیتی نه وتی ها ئاکو نه و ئیسقانه ت بو چییه، بئ س و دوو به شه رمه وه نه توت وه ستا گیان سه گم راگرتووه، به لام وه ستات نه یه زانی سه گه کان دایکت و خوشکت و براکانت، ئیمه بووین... تا دره نگانی به هیوا ی هاتنه وه ت له چیتخانه و هینانی عه لاهه یه ک ئیسقانی تر بو سه رخوانی به تالی ئیواره مان له به ر ده رگا وه ک پاساری هه لته تووتاین، تۆش که نه هاتییه وه وه ک بلایی هه موو دنیات کردبی به هیلکه یه ک و فریت دابیته به ریپی دایکم، له درزی چاوه قساوه ییه کانتسه وه به شه رمه وه نه تروانییه قه پاله دره کانی دایکت، به لام به چی نه چی تو مردی و برسیتی و هه ژاری خیزانه که ت هه ر نه مرد.

نووسه ر که دنیایه کی تاییه تی په ره ست و سوژی مرۆفانه له ناخیا رۆچروه، له ناستی ئافره تدا سه راسیمه یه و پیتی وایه ئافره ت نه و جیهانه په ره فسوونه یه که فه یله سووفه کانیش له ناستی مه زنی داچۆک دائه دهن و لپی ناگه ن، بویه ده لیت: «هپی ئافره ت، هو نه و لوغزه ی تیتنه گه شتم و تیت ناگه م، نه بوو زوو بمزانییه ئافره ت

له م ولاته دا پباله یه که فه یله سووفیک و گه مژده یه که به یه ک نرخ تیایدا ده خۆنه وه، قریشکه کان شانۆنامه یه که پتر له وه هه لده گرت له گۆشه نیگای بچووی خۆمه وه له سه ری بدویم، تیکرای مافی خۆی پیتبده م: مادام ژبان قریشکه یه کی نه به دی بیت ده کری مرۆف له به ر خۆیه وه وریته بکات وه ک نه وه ی نووسه ر ده لیت:

نه مشه و نه نووم و شاعر نالیم

شاعر مۆمیکه پین نابین

من شاعیری چرایه ک نیم، له گه ل فرودا په نه یان تیک هه لکیشابین

من شاعیری ولاتی نیم

سه دان شه و پولیسه کانی

جرت و تف و لیسه کانی

خواو ناسمان و خۆشه ویستی و شاعیره کانیان راوانابین

خۆشم ناوین، هو نه وانیه خۆشم ویستوون

ئیه ژه ره به ده مارتانا نه گه ری

خۆشم ناوین، خۆشه ویستیان سه گیکه و پیم نه وه ری

سه رچاوه:

- قریشکه کان، شانۆنامه یه کی شاعیر نووسه ری جوانه مه رگ «نه بو به کر عه لی» یه، له ژماره (۱۱۱) ی سالی ۲۰۰۶ ی گوژاری رامان-دا بلاو کرایه وه.

- نه و شه وانیه له پرچه کانت ره شترن، نامیلکه یه کی شاعیری نووسه ر و شاعیر «نه بو به کر عه لی» یه.